

BRZYDLIWIE (1) *av*

sup nąbrzydliwi(e)j.

Sł stp brak, Cn s. v. brzydko, Linde bez cytatu.

W sposób budzący wstręt moralny, wzdargę; obrzydliwie, wstrętnie; foede, odiose, putide, rancide Cn: [o filozofach rzymskich] A wszyscy im nagłębiej rozumy swoje okazać chcieli/ tym nabrzydliwiej (bez wiadomości o wżechmocności Bożey [...]) błędzili. Strykron 1.

Cf **BRZYDKO**

ZZie